

La connexió catalana del cas Roldán

El general Manuel Llaneras, mà dreta de Roldán i recentment destituït, va desplegar una intensa activitat irregular a Catalunya. EL TEMPS aporta noves i importants dades sobre les ramificacions d'aquest escàndol al Principat.

El Centre de Seguretat Olímpica (CSO), autèntic búnquer subterrani des d'on es coordinava tot el dispositiu de seguretat dels Jocs de Barcelona, va ser condicionat per la constructora basca Brués, SA, que és una de les empreses implicades en l'escàndol Roldán per favoritisme i cobrament de comissions en l'adjudicació d'obres en instal·lacions de la Guàrdia Civil.

ARXIU

Dos membres de la comissió d'investigació del "cas Roldán", interrogats per separat, han explicat a EL TEMPS que Antonio Pinal, propietari de Brués, SA, va confirmar en la seva declaració davant la comissió que la seva empresa fou l'encarregada de les obres de condicionament del CSO. El Ministeri de l'Interior, de qui depenien aquelles obres de màxima seguretat, ha negat rotundament a EL TEMPS aquesta informació, però no ha donat, "per manca de temps", el nom de l'empresa que realitzà aquelles obres.

El CSO –també anomenat CECOR-3– es va instal·lar en un soterrani del carrer de Wad-Ras, molt prop de la Vila Olímpica, aprofitant les dependències de l'ex-centre de càlcul de la Caixa de Pensions. Per adaptar l'espai a les noves necessitats, s'hi van haver de fer les obres citades. En el CSO hi van viure durant els Jocs l'ex-secretari d'Estat per la Seguretat, Rafael Vera, i l'ex-governador civil de Barcelona, Ferran Cardenal, avui director de la Guàrdia Civil.

Brués, SA, és propietat d'Antonio Pinal, un emigrant gallec a Euskadi establert a Arrasate, que ha acabat amassant una de les fortunes més importants del País Basc. Brués és precisament el nom de la petita vila d'origen de Pinal, molt prop d'Ourense. Pinal és amic personal de Manuel Llaneras, el general de la Guàrdia Civil còmplice de Roldán en l'adjudicació irregular d'obres, que fou tinent coronel de la comandància de Manresa entre 1982 i 1985.

Diverses informacions periodístiques aparegudes els últims dies apunten l'existència de lligams especials entre Brués i la coalició abertzale Herri Batasuna. Concretament, s'ha dit que un dels socis de Pinal és Inaki Zubillaga, conegut simpatitzant de HB. Si es demostrés la vinculació entre Brués i HB, els serveis secrets i d'informació de l'estat quedarien en evidència vist el caràcter de màxima seguretat de l'obra concedida a Brués. Fonts periodístiques basques neguen la relació entre l'empresa de Pinal i HB, i indiquen que els principals vincles empresarials del constructor s'han de buscar en el PNB i Eusko Alkartasuna. Les mateixes fonts indiquen que Inaki Zubillaga ha estat soci de Pinal en una de les empreses del grup Brués, i que un ex-regidor d'HB a Donostia, Juan José Mantxola, treballa a Brués com a aparellador.

L'home dels mil contactes. Va començar treballant de paleta. En l'època del *boom* de la construcció –finals dels cinquanta i començaments dels seixanta– va muntar la seva pròpia empresa. Es va casar amb una noia ben situada, filla d'una família d'aquelles de tota la vida. Durant els anys setanta es va consolidar com un dels principals empresaris de la seva ciutat. Construïa a totes les cantonades. En aquella època, entre ell i un cercle reduït d'homes de negocis controlaven el panorama econòmic de

la zona. Allà on es movien diners, ell hi era. Políticament se'l sap vinculat a la dreta, però mai no ha jugat cap carta públicament, i la projecció social l'obté a través del seu càrrec en la direcció d'una societat esportiva molt estimada i representativa de la ciutat.

No és Josep Lluís Núñez. És Josep Salido Chimeno, propietari de l'empresa Construccions Salido, SA, de Manresa, i membre del consell d'administració del club de bàsquet TDK de la mateixa ciutat. Josep Salido és, a més de tot això, un dels principals beneficiats a Catalunya per l'irregular sistema d'adjudicació d'obres comandat per Luis Roldán durant la seva etapa al front de la Direcció General de la Guàrdia Civil. Salido va rebre encàrrecs d'obres per valor de 2.000 milions de pessetes. El projecte més important va ser el de reforma i ampliació de la caserna de Manresa, que va costar 1.500 milions de pessetes, 500 més dels pressupostats inicialment. Els treballs eren necessaris per a modernitzar i adaptar les instal·lacions de la caserna de Manresa per exigències de seguretat olímpica. Construccions Salido també va fer obres per a la Guàrdia Civil a les casernes de Gelida (200 milions), Sant Vicenç de Castellet (96 milions), la Seu d'Urgell (90 milions), Banyoles (40 milions), Sabadell (40 milions) i Artés (20 milions). Com va aconseguir el constructor manresà aquest volum de negoci amb la Guàrdia Civil? Qui va ser el seu contacte amb la Benemèrita? Les respostes apunten un mateix nom: Manuel Llaneras, l'amic de Pinal, l'home que aconseguia els contractes d'obres per a Brués. L'home dels mil contactes.

Manuel Llaneras Baquero, general de la Guàrdia Civil, va ser entre 1982 i 1985 el màxim responsable de la comandància de Manresa, amb grau de tinent coronel. El personatge portava una intensa biografia al seu darrere: havia estat un dels homes de màxima confiança de Francisco Franco. Estigué assignat a la Casa Militar del dictador, i en fou el cap de seguretat, acompanyant-lo en tots els seus viatges al llarg de la Península. Es va casar amb una filla del capità Godoy, xofer personal de Franco. En

ARXIU

Roldán adjudicà a dit la construcció de la macrocaserna de Sant Andreu de la Barca.

El general Manuel Llaneras, condecorat pel rei d'Espanya el 17 de juny de 1993 a San Lorenzo del Escorial. Llaneras va facilitar a constructors amics seues obres importants a Catalunya entre 1988 i 1992. Entre elles, segons una informació obtinguda per EL TEMPS, les del Centre de Seguretat Olímpica dels Jocs de Barcelona. El Ministeri d'Interior ho nega.

l'enterrament del dictador, Llaneras va ser un dels portadors del fèretre.

El diari *Regió 7* de Manresa ha fet una interessant reconstrucció de la seva actuació i entrant de relacions mentre va ocupar la comandància de la capital del Bages. Llaneras, un personatge molt ben dotat per a les relacions socials, va prendre contacte amb gran facilitat amb els elements més influents de la societat manresana. A Salido el va conèixer en un casament on tots dos eren convidats. En aquells moments el constructor, juntament amb el seu soci en una immobiliària Ramon Llobet, formava el nucli d'un grup d'empresaris de la ciutat conegut popularment amb el nom de "els rumasins".

El primer negoci entre Llaneras i Salido fou l'adquisició del concessionari Citroën de la ciutat, que havia tancat recentment (el general és un gran aficionat a l'automòbil, i es passeja habitualment al volant d'un espectacular Mercedes de color blanc). Junt amb altres inversionistes van crear Futurauto, SA, empresa que avui continua activa tot i que Llaneras ja no forma part de l'accionariat.

El general va deixar Manresa l'any 1985. Però el contacte amb Salido es va mantenir viu. Després d'una curta temporada a Palma de Mallorca, fou nomenat Cap del Servicio de Acuartelamientos, passant a ser responsable de l'adjudicació d'obres a les casernes de la Guàrdia Civil. Com s'ha demostrat en els treballs de la comissió d'investigació del "cas Roldán", Llaneras fou còmplice de l'ex-director de la Benemèrita a l'hora de beneficiar determinades empreses "amigues" en la concessió d'obres. Una d'aquestes empreses va ser Construccions Salido, SA. Des del moment que Llaneras va prendre possessió del càrrec, i tot i no haver treballat mai per a la Guàrdia Civil, Josep Salido obté un rosari d'obres –citat més amunt– en instal·lacions de l'institut armat. En la seva declaració davant de la comissió, Llaneras va explicar que havia inclòs Salido en la llista de contractants amb la Guàrdia Civil perquè aquest li ho havia demanat, i va afegir que aquest procediment li semblava "normal".

Coincidint amb l'arribada de Ferran Cardenal a la Direcció General de la Guàrdia Civil, Llaneras va ser nomenat cap de la Prefectura de la Guàrdia Civil a Catalunya i Aragó. Com a resultat de la seva implicació en l'escàndol Roldán, ha estat destituït del seu càrrec, i sembla que ha demanat la jubilació anticipada.

RICARD CUGAT

Comandància de la Guàrdia Civil de Manresa. Les obres, per valor de 1.500 milions de pessetes, les va realitzar el constructor Josep Salido, amic personal de Manuel Llaneras.

"La destitució de Llaneras –opina Pilar Rahola (ERC)– és un èxit de la comissió d'investigació, així com la demostració que Roldán no actuava sol". Segons la diputada d'ERC l'anàlisi de l'"afer Llaneras-Roldán" demostra que "no hi ha hagut una ruptura amb la corrupció de l'anterior règim. El PSOE va heretar la corrupció estructural del franquisme, i no només no ha fet res per aturar-la sinó que l'ha encapçalada amb més força encara".

Telèfon particular. L'afer Llaneras-Salido no és l'única irregularitat relacionada amb la

Comandància de Manresa de la Guàrdia Civil en mans de la comissió. EL TEMPS ha tingut accés a un document intern de la Direcció General de la Guàrdia Civil del qual es desprèn que l'actual tinent coronel de la plaça, Jaume Sansó, paga la factura de telèfon del seu domicili particular a càrrec de l'erari públic. En el document es relaciona l'import de les factures de telèfon de diferents casernes de tot Catalunya durant els mesos d'octubre i novembre de 1992. La relació, però, inclou la factura del domicili

particular de Sansó. El número és el 875 09 98 i l'import dels dos mesos és de 57.032 pessetes.

La de Manresa no és l'única caserna de la Guàrdia Civil a Catalunya que ha centrat l'interès de la comissió Roldán. La macrocaserna de Sant Andreu de la Barca (el Baix Llobregat) ha estat posada també com a exemple de l'irregular procediment d'adjudicació seguit per Luis Roldán i el seu equip. En aquest cas, però, l'empresari beneficiat no va ser català, sinó l'amic i testaferró de Roldán, Jorge Esparza. La construcció de la caserna va ser adjudicada l'any 1989 a Hispano Alemana –societat de la qual Jorge Esparza n'era director comercial– per 3.660 milions de pessetes. El preu inicial, però, va ser modificat successivament fins a arribar als gairebé 6.000 milions. Aquesta "inflació" dels costos de l'obra és una constant durant el període que Roldán es va fer càrrec personalment de l'adjudicació d'obres, com a sistema per camuflar les comissions i gratificacions que s'embutxacaven els uns i els altres. En aquell projecte, hi va participar, per decisió de Roldán, l'arquitecte Àngel Fernández Ordoyo, marit de la cap de premsa de la Guàrdia Civil en l'etapa Roldán, Maria Esther Fernández Alvarez.

Noves dades poden aparèixer les pròximes setmanes. Els contactes de Manuel Llaneras al nostre país no s'acaben aquí. **Eduard Voltas**